

OKTOBER
11 P. Marja, Mar. Al.
12 T. Lubeš
13 S. Peter, Alant
14 C. Janes, Kant
15 P. Uršula
16 S. Janes, Kapla
17 N. 20. pobnik
18 P. Rafael
19 T. Krištin
20 S. Evarist
21 C. Frumencij
22 P. Simon in Juda
23 S. Narda
24 N. 21. pobnik
25 P. Volbenk

AMERIKANSKI SLOVENE

PRVI SLOVENSKE LIST V AMERIKI

Geslo: Za vero in narod — za pravico in rešitev — od boja do smagel

GLASILO SLOV. KATOL. DELAVSTVA V AMERIKI IN URADNO GLASILO DRUŽBE SV. DRUŽINE V JOLIETU; S. P. DRUŽBE SV. MOHORJA V CHICAGI; ZAPADNE SLOV. ZVEZE V DENVER, COLO., IN SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE V ZEDINJENIH DRŽAVAH.
(Official Organ of four Slovenian Organizations)

NAJSTAREJŠI
IN NAJBOLJ
PRILJUBLJEN
SLOVENSKE
LIST V
ZDRUŽENIH
DRŽAVAH
AMERIŠKIH.

STEV. (NO.) 208. CHICAGO, ILL., ČETRTE K, 27. OKTOBRA — THURSDAY, OCTOBER 27, 1938 RETNIK (VOL.) XLVII.

Ugibanja, kam se obrne Rusija - Kitajska prestolnica padla

Predno se položaj v srednji Evropi vsaj deloma ustali, utegne Rusija igrati še važno vlogo. — Možnost obstoja, da pride do spopada med sovjeti in naziji, toda slišijo se tudi trditve o morebitni zvezi med tema državama.

Pariz, Francija. — Pretres, ki je pred tedni zadal srednjo Evropo, se še vedno živo občuti in razni diplomatski opazovalci trdijo, da bo preteklo še nekaj časa, predno bo prišel položaj vsaj deloma do normalnega stanja, in da se utegne med tem časom marsikaj pripetiti, ki bo ponovno izpremenilo zemljevid Evrope. Skoraj edini so si v tem, da se Nemčija ne bo ustavila tam, do koder je zdaj prišla, in vprašanje je le, kake posledice zna imeti njena nadaljnja ekspanzivnost. Zlasti je vprašanje, kaj bo na vse to rekla — Rusija.

Sovjetska Rusija je za ostali svet še bolj ali manj zagonetka, bodisi gospodarsko, bodisi politično, kajti informacije, ki se poročajo o njej, prihajajo navadno iz dveh nesprotnih strani, obe bolj ali manj fanatični, bodisi za komunizem, bodisi proti komunizmu, in tako se o pravem položaju v tej veliki deželi lahko samo ugiba. Z gotovostjo pa se lahko reče, da Rusija ne bo mogla mirno gledati, kaj se godi ob njenih zapadnih mejah, kajti morebitne izpremembe utegnejo njo samo preveč v živo zadeti. Da bi Rusija prišla ob popolnoma vsako besedo po podaji Francije in Anglije, kakor pravijo nekateri, je nesmiselna trditev, kajti največje države na svetu, ne glede na to, kak vladni režim ima, se ne more kratkoma ignorirati.

Da se točasno Rusija intenzivno odloča, katero pot bo ubrala, se razvidi iz zanimanja, ki ga kaže za razvoj dogodkov v svojih sosednjih državah, na Poljskem in v Rumuniji. Ti dve državi ste resno zaskrbljeni, kake načrte ima glede njih Hitler. Dočim bi glede Poljske težko prišlo do kakšnega spopada med Nemčijo in Rusijo, kajti, ako bi res postala ta dežela za njo sporno vprašanje, bi jo utegnili enostavno med seboj razdeliti. Drugače pa je v Rumunijo. Hitler baje namreč stremi po tej deželi, kajti bogata je na petroleju, katerega Nemčija trdo potrebuje. Ker se doslej Rumunija ni pokazala, da bi bila pripravljena, kratkoma se podatki Nemčiji, obstoji možnost, da ta s silo nastopi proti njej. V tem slučaju bi se Rusija čutila prisiljena, da gre na pomoč Rumuniji, da drži nazijskega volka izpred svojih lastnih vrat. Resno pa se ugiba tudi o drugi možnosti, namreč, da pride do sporazuma in nekake zveze med Nemčijo in Rusijo. Držna je sicer ta domneva, ako se vzame v poštev nestrogo sovrastvo, ki ga je doslej kazal Hitler napram sovjetom, vendar v diplomaciji so vse ekstremitete mogoče. Ako namreč pridete ti dve državi do spoznanja, da kot dve najmočnejši državi na svetu lahko zapolnijo celotno svetlo, ako se njuno nasprotstvo izpremeni v medsebojno sodelovanje, po-

Z. D. UŽALILE ANGLIJO

Zamera, ker Amerika obsoja protijudovski načrt.

London, Anglija. — Amerika kaže vse preveliko zanimanje za Palestino in za način, po katerem skuša Anglija poravnati sedanji položaj tamkaj. Ta očitek se izraža v nekaterih tukajšnjih vplivnih listih, ki kažejo užaljenost predvsem vsled tega, ker ameriški krogi obsojajo angleški načrt, da se prepreči nadaljnje priseljevanje Judov v Palestino. Eden listov celo pravi, naj Zed. države same prevzamejo mandat nad Palestino, češ, da jim ga bo Anglija z veseljem izročila.

MALO PREDOLGO IŠČE OVRATNICO

Chicago, Ill. — Neki Franklin Thompson je takoj po poroki, ko je pripeljal svojo mlado ženo na novi dom, odšel, češ, da gre iskati svojo najboljšo ovratnico, ki jo je pustil na prejšnjem stanovanju. To se je zgodilo pred 18. meseci in Franklin se še zdaj ni z ovratnico vrnil. Njegova žena, 21 letna Betty, se je naveličala čakanja ter je vložila tožbo za razpoko, ki ji je bila zadnji ponedeljek tudi dovoljena.

VSE, VSE KOMUNISTIČNO!

Washington, D. C. — Kdor verjame vse, kar vidi "črno na belem," in čita kapitalistično in republikansko časopisje, bi moral priti do prepričanja, da so Zed. države že nekaka kolonija sovjetske Rusije. Ti listi namreč slikajo vse "rdeče". Komunistični so številni Rooseveltovi svetovalci, kakor tudi člani njegove vlade, komunisti so vdane razne osebnosti, ki jih je predsednik imenoval za ta ali drugi urad, komunisti so enako tudi mnogi demokratski kandidati za kongres, tisti, namreč, ki podpirajo New Deal, in predsednik sam naj bi bil le nekaka igračka v rokah komunističnih rokav. Tako so te dni omenjeni listi prišli na "odkritje", da je dr. Louis Bloch, ki ga je nedavno predsednik imenoval na federalni odbor pomorskega delavstva, trd komunist. Za vse to seveda doprinašajo tudi "dokazi". — Vsa stvar bo razumljiva, ako se pomisli, da se bodo v nekaj dneh vršile volitve. Časopisje skuša spraviti volilce v strah in jim slika na steno velikanstvo komunistično pošast, da bi ti pobegnili pred njo nazaj v republikanski tabor.

ŠIRITE AMER. SLOVENCE

tem ta zveza ni le mogoča, marveč jo nekateri naravnost napovedujejo. V resnici so celo nekateri sovjetski generali že kar javno prišli s to idejo na dan.

IME DRŽAVE SE IZPREMENI

Čehoslovaška namerava ime spremeniti v Slavijo.

Praga, Čehoslovaška. — Neki tukajšnji list poroča, da je izgotovljen prvi osnutek za novo državno ustavo, ki bo odgovarjala izpremenjenim razmeram. Ker bodo v naprej priznani v državi trije avtonomni rodovi, namreč Čehi, Slovaki in Rutenci, se bo moralo temu primerno tudi ime države same izpremeniti. Predlagani sta bili doslej dve imeni, namreč Srednja Slavija in Zapadna Slavija. Republikanska oblika vladavine se bo ohranila in v osrednji vladi bodo po poslancih in po ministrih zastopani vsi trije sestavni deli.

POMISLEKA VREDNA PRIMERA

Chicago, Ill. — Tistim, ki kriče, koliko je vlada "zapravila" z reliefom za reveže in za WPA dela, je dal WPA administrator, Harry Hopkins, zadnji ponedeljek v svojem govoru, ki ga je imel tukaj, dober odgovor. Dejal je, da je tekom zadnjega stoletja vlada podarila železniškim družbam toliko zemlje in nudila industriji take olajšave, da se zdijo sedanji stroški v primeru s tem kakor ničla. — Takrat se je seveda dajalo bogatašem in je bilo to popolnoma prav, dočim je zdaj "komunistično", ker se daje revežem.

DVA MILIJONA VOLILCEV V COOK OKRAJU

Chicago, Ill. — V Cook okraju se je za letošnje volitve registriralo nad dva milijona volilcev. Število je sicer za 100,000 manjše kakor v 1936, vendar je rekordno število za tako leto, ko niso predsedniške volitve.

"BOGASTVO" NOSILA V GRU

Elgin, Ill. — Dve leti stara Agnes Doherty je tožila staršema, da jo boli v grlu. Ko je to trajalo že čeli teden in ni nobeno zdravilo pomagalo, so jo vzeli k zdravniku. Zadnji

ZAHTEVA POROČNI ZAKON ZA INDIANO

East Chicago, Ind. — Kandidatinja za državno zakonodajno, Mrs. Julia K. Schroeder, povdarja v svojih kampanjskih govorih, da bo odločno delovala na to, da se v Indiani sprejme podoben zakon glede porok, kakor je v Illinoisu, da se s tem preprečijo poroke v pijanosti, na katerih je cvetel zlasti Crown Point.

KRIŽEM SVETA

Lannion, Francija. — Oblasti so nastavile posebnega policista, da čuva nad Lindberghom, njegovo ženo in dve mladi otrokoma, kadar pridejo v to mesto. Lindberghova družina si je nedavno ustanovila svoj dom na bližnjem malem otoku Illiec.

Praga, Čehoslovaška. — Tukajšnji odsek organizacije Sokol je v ponedeljek sprejel resolucijo, po kateri ima vlada izgnati vse Jude, ki so se prišli v dobi po 1934 v ozemlje, iz katerega zdaj sestoji Čehoslovaška.

Hendaye, Francija. — Španski nacionalisti so v ponedeljek vpriporili nepričakovan napad na fronti južno od Madrida. Zavzeli so nekaj ozemlja, a kakor trdi vladno poročilo, so ga morali zopet zapustiti s težkimi izgubami.

NA STARA LETA SE PRCELA UČITI

Bloomington, Ill. — Skozi celo življenje se je neka Mrs. Kath. Robinson želela naučiti brati in pisati, a ni nikdar dobila za to prave prilike. Zdaj je ženska stara 73 let, je vdova in tudi sin ji je umrl, in odločila se je, da bo pričela porabljati stara leta za učenje, katero je doslej zamudila. Zaposlena je bila kot hišna dekla pri neki družini v mestu Gridley ter je slišala, da se daje brezplačen pouk v Bloomingtonu. Takoj se je peš odpravila na 27 milj dolgo pot, od katere je tudi res prehodila 17 milj, dočim ji je za ostalih deset milj vzel neki voznik k sebi.

ponedeljek so ji zdravniki odstranili iz grla — nikel.

JAPONCI ZASEDLI HANKOV

Kitajske čete se umaknile iz mesta pred prihodom Japoncev. — Vse večje vojaške vrednosti uničene.

Hankov, Kitajska. — V torek zvečer so japonske čete vkorakale v to mesto in ga zavzele brez vsakega posebnega odpora od strani Kitajcev. Ko je namreč kitajsko vodstvo videlo, da mesta ne bo mogoče več držati, je odredilo, da se vojaštvo iz njega umakne. Večkrat prej je odpotoval od tukaj z aeroplanom tudi vrhovni poveljnik kitajske armade, Čiang Kai-šek, kar je bilo znamenje, da se mesta ne namerava več braniti.

Kakor trdijo člani kitajske vlade, se je predaja izvršila popolnoma "po načrtu". Kitajci da so namreč dosegli svoj cilj, ki je bil v tem, da se čim najbolj dolgo upirajo Japoncem in jim zadajo čim največ izgub. Vse, kar je bilo v mestu vojaške vrednosti, so kitajske čete pred umikom uničile in eksplozije v raznih skladiščih so se kar vrstile drug za drugo. Na številnih krajih v mestu je divjal požar.

S padcem Hankova se je morala kitajska vlada že drugič umakniti. Prvi nje pobeg pred Japonci je bil iz Nankinga.

ZA TISTE, KI NE VEDO, KDAJ SO PRIŠLI V AMERIKO

New York, N. Y. — Neročno je za vsakogar, ki ima izpolniti kake uradne listine, ako ne ve navesti časa svojega dohoda v Ameriko, ali imena ladje, s katero se je pripeljal. Za vse take, ki so pozabili na te podatke in so prišli semkaj v času med 1906 in 1925, bo zanimivo vedeti, da so bile ravnokar izdane knjižice, ki na razumljiv način dajejo pojasnila o vseh takih podatkih. Kdor si želi praskrbeti izvod teh spisov, naj piše v angleškem jeziku na Transatlantic Steamship Arrivals, 156 Fifth Ave., New York, N. Y., in pri tem navede leto, kdaj je prišel v Ameriko.

Iz Jugoslavije

Zvita stara sleparka, ki je s svojo navidezno pobožnostjo vzbujala zaupanje med dolenjskimi prebivalci, a jih je grdo goljufala. — Zanimiva razprava pred mariborskim sodiščem. — Druge vesti.

Žrtve stare sleparke

Novo mesto, 4. okt. — Pred novomeškim senatom je stala neverjetno pretkana in svetohlinška nad 60 let stara užitkarica Marija Pugljeva iz Rumanije vasi, pristojna v občini Toplice. Obtožena je bila, da je varala ljudi in si v kratkem času pridobila 52.080 Din premoženja.

Pugljeva se je dolgo vrsto let preživljala z nakupovanjem ženskih las. Ker je pa s tem premalo zaslužila, je začela s sleparenjem. Izdajala se je za sila pobožno in kot taka si je pridobila pri ljudstvu dober kredit in zaupanje. Zato ni prav nič čudno, da so ji mnogi nasledili. Tako je že lansko leto novembra prišla k Jožefi Možetovi na Daljnem vrhu iz katere je izvabila na "posodo" 100 Din. Sin je sicer branil, toda mati ji je zaupala, ker je Pugljeva "tako pobožna" in ne pozna nobene goljufije. Komaj mesec po tem se je oglasila pri posestniku Kolencu v Podgori, od katerega je izvabila najprej 310 Din, čez nekaj dni še 300 in še enkrat pozneje 200 Din. Rekla je da bo vrnila, ko pride denar iz Amerike. — Pri posestniku Francu Červanu v Podgori si je tudi "izposodila" 350 Din. — Sedaj se je oglasila še posestnica Roza Retljeva iz Uršnih sel, da pozna Pugljevo že dolgo let. Pred leti je pobirala denar za maše in tako tudi pri njej nekaj dobila. Videla je da ima Retljeva denar in začela je potem večkrat prihajati in izvabljati od nje denar, vse, seveda, na račun Amerike. Tako so "posojila" dosegla že znesek 35.000 din. V začetku tega leta je Pugljeva, ko je ležala v novomeški ženski bolnici zaradi pokvarjene noge, poslala k Retljevi nekega moškega, ki se je predstavil za Jožeta Črčka in je poudarjal, da je premožen kmet iz Kostanjevica. Sklicujoč se na Pugljevo je Črček prosil Retljevo, naj mu posodi 15.000 din, kolikor še potrebuje, da popolnoma izplača hišo. Seveda je obljubil, da bo vse pošteno vrnil. Ker je Retljeva zaupala Pugljevi in ker se je Črček skliceval nanjo, mu je izročila 15.000 din. Tako je bila Retljeva v zaupanju na obdolženino poštenost oškodovana za celih 50.000 din.

Smrtna kosa

Na Jesenicah je umrl Ignacij Moric, trgovec in posestnik. — V Vičavi pri Ptujju je nagloma umrla Ivana Beluhan, rojena Svenešek, stara 44 let. — V Ljubljani je umrla Lojzika Cvar, rojena Krašovec, soproga privatnega uradnika.

Poučna zgodba

Maribor, 30. sept. — Dne 7. decembra lanskega leta je prišla k nekemu mariborskemu trgovcu današnja obtoženka Ivana Ferenc, da kupi čevlje. Trgovec, ki je že bolj prileten mož, se je začel smukati okrog brhke kupovalke, pa jo je začel poljubljati. Ti poljubi so bili tako ognjevit, da je postal trgovec kar mehak, ter je popustil svoji odjemalki pri čevljih dva kovača. Čez nekaj časa se je kupovalka zopet oglašila v trgovini, to pot pa ni bila nič več pripravljena na poljube. Zagrozila je njegovim ženi, ako ji ne da nekaj za njen molk. Trgovec je prebledel, ker se je svoje boljše polovice očitno bal pa ji je res dal nekaj manufakture. Ko je Ferencova videla, da se na ta način da s trgovcem govoriti, je še pogostokrat prišla v trgovino in nikoli zastoj. Vedno je dobila ali kako blago ali pa gotovino, včasih kar po 200 din naenkrat. Končno pa, ko ji je izdajal blaga in denarja v vrednosti kakšnih 2000 din, je postalo trgovcu izsiljevanja le preveč, pa je riskiral vse, tudi to, da izve o dogodku njegova žena ter je izsiljevalko prijavil. Tako je prišla zadeva pred sodišče. Ivana Ferenc se zagovarja, da ni imela namena trgovca izsiljevati temveč si je hotela le povrniti stroške, ki jih je imela z zdravljenjem, ker jo je trgovec pri preveč ognjevitih poljubljanju telesno poškodoval.

bili tako ognjevit, da je postal trgovec kar mehak, ter je popustil svoji odjemalki pri čevljih dva kovača. Čez nekaj časa se je kupovalka zopet oglašila v trgovini, to pot pa ni bila nič več pripravljena na poljube. Zagrozila je njegovim ženi, ako ji ne da nekaj za njen molk. Trgovec je prebledel, ker se je svoje boljše polovice očitno bal pa ji je res dal nekaj manufakture. Ko je Ferencova videla, da se na ta način da s trgovcem govoriti, je še pogostokrat prišla v trgovino in nikoli zastoj. Vedno je dobila ali kako blago ali pa gotovino, včasih kar po 200 din naenkrat. Končno pa, ko ji je izdajal blaga in denarja v vrednosti kakšnih 2000 din, je postalo trgovcu izsiljevanja le preveč, pa je riskiral vse, tudi to, da izve o dogodku njegova žena ter je izsiljevalko prijavil. Tako je prišla zadeva pred sodišče. Ivana Ferenc se zagovarja, da ni imela namena trgovca izsiljevati temveč si je hotela le povrniti stroške, ki jih je imela z zdravljenjem, ker jo je trgovec pri preveč ognjevitih poljubljanju telesno poškodoval.

Pratike

Našim čitateljem sporočamo, da smo prejeli zalogo

Pratik za leto 1938,

in sicer obe vrsti

Blaznikovo

kakor tudi

Družinsko

Obe vrsti ste zelo zanimivi in ju krasi številno lepih slik. Naročite si jih takoj, dokler ne poide zaloga. Vsak komad stane s poštino vred

25 centov

Naročajo se od:
KNJIGARNA
AMER. SLOVENEK
1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILL.

Belgijski kralj Leopold s svojimi tremi otroki na igrišču pri kraljevi palači blizu Bruselja. Kralj je vdovec; njegova žena je bila ubita v neki avtomobilski nesreči v 1935.

Amerikanski Slovenec

in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljnikov in dnevoev po praznikih.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	For Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezne številke 3c	Single copy 3c

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

20-letnica osvobojenja
Jugoslovanov

Pred dvajsetimi leti je bilo. Nikdar poprej in nikdar kasneje ni bilo na naši zemlji toliko bučne radosti kot v dneh osvobojenja in zedinjenja. Danes vemo, da smo v tisti prekipeljavici radosti pozabili na marsikaj. Bili smo kot naiven otrok, ki je vesel lesenega konjička, pa čeprav so mu polomljene noge. Le tako smo sredi veselih vriskov lahko spregledali, da je osvobojenje našemu narodu zadalo strašne krvave rane, ko je tretjina naroda ostala v suženjski temi. A to je poglavje zase, vredno, da si ga ob priliki bolj ob blizu ogledamo.

Ce bi po dvajsetih letih vprašal kdo, kako nam svoboda tekne, bi dobil čuden odgovor. Nič več tistega veselja in navdušenja, pač pa mnogo nezadovoljnosti, nerganja in zabavljanja bi opazil. In če bi posegel po najglobljih vzrokih vsega tega, bi lahko ugotovil tole: Ta narod se ne zna veseliti nad pridobljenim in priborjenim, ta narod zna le godrnjati zaradi onega, česar mu čas in razmere še niso mogle dati. Vsaj ob dvajsetletnici osvobojenja pokažimo svojo veličino in tudi svojo hvaležnost Previdnosti, ki je naš narodni čolnic tako dobrotno vodila skozi najusodnejše dni svetovne zgodovine.

Ni dvoma, da bi bili po zmagi Avstro-Ogrske in Nemčije nastali za nas Slovence temni dnevi. Več kot gotovo je, da bi naš mali narod postal žrtve pohlepčnosti in sredo-
bežnih plemenskih sil germanstva. Sveta slovenska beseda bi se danes čula le še v šepetajočih molitvah po osamljenih kmečkih domovih. Žulji in znoj slovenskega človeka bi služila močnejšemu. Naše gospodarstvo, ki se je po osvobojenju tako zelo razbohotilo, bi poznalo le še Slovence-delavce in Slovence-hlapce. Čeprav narodov ni mogoče v desetletjih uničiti, bi vendar v dvajsetih letih tujec imel dovolj možnosti, da malemu narodu približa smrtni dan. Pa saj danes ni več mogoče pametno pomisliti, kako strašna usoda bi nas bila dohitela, da se nismo osvobodili.

Tako pa danes gledamo prav nasprotno sliko. Naša govorica je kljub vsemu državni jezik. Ta jezik ni le učni jezik na hribovski ljudski šoli, temveč posredovalec najvišjih znanstvenih vrednot na lastnem vseučilišču, v lastni znanstveni akademiji in v številnih v širokem svetu priznanih znanstvenih delih. Prej neznano ali s silo teptano slovensko ime je našlo pot v veliki svet po lepi knjigi, po znanstvenih izsledkih, po športu in šahu, ne nazadnje pa po prvem imenu Jugoslavije, Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Dočim smo bili v Avstro-Ogrski — in bi bili v sleherni drugi državi — manjvredna slovanska manjšina, smo v Jugoslaviji državni narod, čigar sinovi v vodilnih mestih krojijo usodo ne le Sloveniji, temveč celi državi.

Ta in še mnoga druga dejstva, ki za njih naštevanje tu ni prostora, morajo vsaj ob dvajsetletnici osvobojenja vzbujati v nas vseh ponos in radost. Z globoko hvaležnostjo se spominjamo vseh znanih in neznanih junaških tvorcev naše svobode, onih, ki so zanjo preliči kri in dali življenje, kakor tudi onih, ki so z močjo svoje osebnosti in s silo svoje prepričevalne besede borbo za osvobojenje zmagovito končali.

Nikdar ne pozabimo, da je naša zemlja za ostali svet tako privlačna in mikavna, da nam jo more phranjati le do skrajnih mej požrtvovalna ljubezen in borbena volja. Ni je države v svetu, ki bi na tako malem prostoru nudila toliko prirodne lepote, toliko razgibane pestrosti v prirodi, običajih, nošnji in ljudski čudi, ki bi razpolagala s tako ogromnimi zemeljskimi zakladi in ki bi na tako srečen način ustvarjala pogoje za sožitje dveh kultur.

Položaj Slovencev je v Jugoslaviji še prav posebno pomemben. Kot klin so med dvema trenutno najmočnejšima državama Evrope. Dva velika naroda, ki sta se v zadnjem desetletju vsa prerodila in ki živita v prepričanju, da imata v zgodovini narodov svoje posebno poslanstvo, nista le neposredna sosedata, temveč tudi gospodarja nad znatnim delom Slovencev. Takim sosedom bomo vseh in jim bomo vzbujali spoštovanje le, ako bodo videli, da smo ponosni in samozavestni narod, ki se čuti na svoji zemlji gospodarja. Ljudje brez hrbtnice, mevrže in strahopeta bodo v človeški družbi vedno le predmet pomilo-

vanja in zapostavljanja. Narod brez samozvesti in brez vere v lastno silo pa mora prej ali siej podleči močnejšim in vase verujočim narodom.

Marsikje je bilo že zapisano in rečeno, da Slovenci nimamo pravega smisla za državnost, ker da smo v teku svoje zgodovine morali služiti državam, ki jim naše narodne rasti ni bilo mar. V tem je brez dvoma nekaj resnice. Tuja država-mačeha pač ni mogla biti nam Slovincem dobra vzgojiteljica za državljanski čut. Saj ji je bilo celo prav, ako je mogla Slovence in Slovane obdolževati izdajstva in nas preganjati ter uničevati. Toda dvajset let življenja v lastni narodni državi nam je moralo dati pač dovolj prilike, da smo vrednost svoje države spoznali in jo kot ponosni državljani vzljubili.

Najbrž iz istega razloga se mnogi slovenski ljudje ne morejo navaditi razločevati med državo in trenutnimi vladami. Zlo, ki ga en režim povzroči, ljudje kaj radi pripisujejo državi. Res je, da slabe in brezvestne vlade ne morejo v državljanih buditi ljubezni do države, ki take vlade trpi. Toda pod takimi vladami ne trpi le državljan, temveč tudi država, njen ugled in največkrat zlasti tudi njena gospodarska moč. Pravi državljani pa tudi takrat ne nehajo ljubiti države, ne, še več ljubezni ji posvečajo, ko jo vidijo trpečo in zaskrbljeno. Vlada je eno in danes je, jutri pa se mora umakniti; država pa je drugo, ne od danes na jutri, temveč že od dvajsetih let in vse dotlej, dokler jo bomo znali braniti pred zunanji prav tako kot pred notranji sovražniki.

Tekom dvajsetih let državnega življenja v Jugoslaviji smo Slovenci brez dvoma doživeli tudi mnogo razočaranj. Bili so časi, ko smo zaradi nerazumljive slepote in krivičnosti vlad skoroda obupavali nad lastno bodočnostjo. Gospodarska politika, ki je poznala le "Daj!", ničesar pa vedela o "dam", je povzročala malodušje in nezaupanje. A vedno je za temnimi dnevi vstalo sončno jutro in svetel dan, v katerem se je mogla slovenska podjetnost in delavnost svobodno razmahniti ne le na korist Slovenije, temveč v dobro cele države.

Ob dvajsetletnici pa je dobrodejno sonce razsipalo na celo Jugoslavijo toliko svoje plodne toplote, da v njej to nejo vsi spomini na razočaranje v preteklosti. Najboljši sinovi Jugoslavije tekmujejo med seboj, kako bi državno življenje najbolje uredili.

Zato pa naj ob proslavi dvajsetletnega obstoja svobodne jugoslovanske države visoko v nas vseh vzplamti žar ljubezni in ponosa. Izgine naj iz naših vrst mržnja in slepilna strast, ki nam jo vlija nesrečna preteklost in ki je v sedanjosti celo večjim narodom lahko le v pogubo. Namesto sovraštva sejmo v duše ljubezen; mesto trpkoga premišljevanja se vdajamo tvorini radosti; vsi pa mislimo, kako bi najbolje služili v dobro cele Jugoslavije. Krik po svobodi, ki je več ko eno stoletje odmeval po naši zemlji, naj se umakne klicu k pravemu bratstvu in složnemu delu za močno, ugledno in za vselej neporušljivo Jugoslavijo.

MALO SPOMINA NA ZLA-
TOMAŠNIKA REV.
S. LAMPETA

Waukegan, Ill.
Ker sem se med drugimi tu-
di jaz udeležil slovenski
zlate maše Rev. Simona Lam-
peta, ki misijonirajo tam v se-
verni Minnesoti ob Red Lake,
bom napisala par spominov, ki
sem si jih zapomnila. — Koli-
kor mi je znano, Father Si-
mon ne hodijo več misijonarit,
kljub temu pa imajo veliko de-
la. Nad sto otrok vedno prihaj-
je k pouku in ta čas ko sem
bila jaz tam, jih je prišlo osem,
nekako ob 2 uri čez polnoč.
Ne vem od kako daleč so pri-
šli. C. zlatomašnik Father Si-

mon so že stari, pa imajo kljub
temu še trdne noge in kar do-
bro stopajo. — Indijancev je
pa tam okoli še precej in zla-
sti tam čez Red Lake so tudi
taki, ki se ne da veliko iz njih
napraviti. Vendar č. Father
Simon upajo, da bodo tudi te
pripeljali v katoliško cerkev
in sicer s pomočjo teh Indijan-
cev, ki so že katoliški. Videti
je pa, da Father Simona vse
spoštuje tam okoli Red Lake.
Tisti dan, ko je bila njihova
zlati maša, je vse praznovalo
daleč na okoli. Od precej da-
leč se je na slavnost zlate ma-
še pripeljalo dva busa ljud-
stva, koliko je pa bilo avtom-
bilov, ne vem povedati. Bili so

pa beli in Indijanci. Ljudstva
je res vse mrgolelo in kar ve-
selje je bilo pogledati na to
množico, ki se je prišla poklo-
nit zlatomašniku.

Prav lepo se na tem mestu
zahvaljujem za vse dobrote, ki
sem jih bila tam deležna in
prav iskrena hvala za prijazo-
nost č. zlatomašniku Rev. S.
Lampetu, kakor tudi Rev. Flo-
rianu. Hvala tudi č. sestram,
ki so nam tako prijazno po-
stregle ves čas našega bivanja
tam. Enako hvala tudi dobrim
Indijankam. Bog plačaj vsem!
— Father Simona bi pa prosi-
la, da bi ob priliki popisal ka-
teri Slovenci so bili vse misi-
jonarji med Indijanci. To bi se
prav gotovo z zanimanjem
bralo. Gotovo bi bilo tudi kaj
zanimivo brati njihovo zgodo-
vino, saj so Father Lampe go-
tovo veliko doživeli za časa
svojega misijonskega delova-
nja.

Mary Barle

V ROCK SPRINGSU IMAJO
ŽE ZIMO

Rock Springs, Wyo.
Prvi sneg smo že dobili tu-
kaj in sicer je zapadel v noči
od 16. na 17. oktobra. Upamo
pa, da kmalu izgine in da pri-
de za njim takozvano indijan-
sko poletje, kajti listje po-
drevju je še zeleno, kar je ne-
kaj izvanrednega. Druga leta
namreč je bilo ob tem času
listje že vse rumeno in po ve-
čini že tudi na tleh.

V bolnišnici se nahaja tukaj
poznani rojak Rudolf Straus.
Obraca se mu na bolje in vsi
želimo, da skoro okreva in se
zopet povrne k svoji družini.

Umrl je rojak Jakob Mrak,
ki je dosegel častljivo starost
93 let. V Ameriko je prišel s
svojo ženo pred 26. leti. Žena
mu je umrla pred desetimi leti.
Zapušča tri sinove in štiri
hčere; Johana in Antona tukaj
v Rock Springsu, Jakoba pa v
starem kraju na Zirovskem
vrhu št. 13. blizu Gorenje va-
si v Jugoslaviji. Hčere so pa:
Mrs. Urban Taucher, Mrs.
Frank Vehar, obe v Rock
Springsu; Mrs. Andrew Petros
v Pueblo, Colorado in Miss
Apolonia Mrak, ki je v St.
Paula, Minnesota. Nadalje za-
pušča pokojni 16 vnukov in 15
pravnukov ter več sorodnikov
tako tukaj v Ameriki, kakor
tudi v starem kraju. Pokojni
je bil globoko veren mož. Ve-
dno je trdil, da brez vere in
Boga ni vredno živeti. In res,
Bog mu je dal učkati visoko
starost in vse do zadnjega je
rad prebiral nabožne knjige.
Tudi nabožni mesečnik "Ave
Maria" je z veseljem prebiral.
Vse to branje mu je preskrbo-
val sin John Mrak, pri katerem
je živel in bil z vsem preskrb-
ljen ves čas njegovega bivanja
v Ameriki. Tako je z molitvijo
na ustih in previden s sv. za-
kramenti za umirajočega, mirno
v Gospodu zaspal v petek 7.
oktobra ob 1. uri. Njegov po-
greb je bil v ponedeljek 10.
oktobra s sv. mašo zadušnico
ob 9. uri, katero je daroval č.
g. župnik Rev. Albin Gnid-
vec ob asistenci Rev. A. F. Po-
točnika OSB. in Rev. Gormil-
lia. Iz cerkve se je vršil po-
grebni sprevod na pokopališče

sv. Jožefa, kjer je bilo njego-
vo truplo položeno k večnemu
počitku. Pogrebi so bili nje-
govi vnuki šest po številu in
sicer Frank in Anton Mrak, Jr.
Urban, John, Frank in Joseph
Taucher. — Naj se pokojni
spočije od svojega truda in naj
mu sveti večna luč; ostalim pa
iskreno sožalje.

Poročevalec in naročnik

UPANJE NA BOLJŠE ČASE

Youngstown, O.

G. urednik, priloženo dobite
znesek za ponovitev naročnine.
Ob enem se vam zahvalim, ker
ste počakali in potrpli. Kaj
hočemo, je težko dandanes in
trda je za vsak groš, ki se vse
prehitro izmuzne izpod palca.
Ce kje kaj dobiš, je treba na
vse kraje pretuhtati in premi-
sliti, desetkrat denar v roki
obrniti, da bi več zalegel, ko
ga je pa tako malo. Pa, kaj
bomo jamrali, ko tako nič ne
koristi. Raje mislimo na to, da
so se začele v zadnjem času
razmere nekoliko na bolje o-
bracati, vsaj malo se pozna da
je tako. Bog daj, da bi bilo
dosti dela, potem bo tudi do-
sti jela in še za druge potrebe
bo ostal kak groš. Seveda, med
temi potrebami je tudi katoli-
ško časopisje, ko pa v današ-
njih časih ta "rogati" tako vi-
soko vzdiguje svojo glavo pro-
ti Bogu in katoliški cerkvi. —
Iskreli pozdrav.

P. V.

IZVANREDNA SEJA

Barberton, O.

Silno hitro mineva čas in ko-
maj se tega zavedamo. Komaj
se dobro privadimo vselega
poletja, že nam zima trka na
duri. — Dragi bratje uradno
vam naznanjam, da se vrši iz-
vanredna seja Slovenske mo-
ške Zveze v soboto 29. okto-
bra ob 1:30 zvečer v klubovih
prostorih. Vsi člani ste proše-
ni, da se te seje gotovo udele-
žite, kajti seja je velike važ-
nosti za vse. Pohvaliti vas mo-
ram, za tako lepo udeležbo na
zadnji redni seji, ki je bila za-
res dobro obiskana. Le tako
naprej. Hvala tudi za tako le-
po število novih članov. To je
znamenje, da se zanimate za
to svojo organizacijo Slover-
sko Moško Zvezo. — Pozdrav
in nasvidenje na seji.

Jacob Casserman, taj.

Veliko odgovornost imajo
stariši radi tega, kak tisk na-
ročajo in imajo pod svojo stre-
ho.

NAZNANILO IN PRIPORO-
ČILO

Našim naročnikom in vsem
Slovincem v Greenwoodu, v
Marshfieldu, Owenu in Bright-
su, Wisconsin, sporočamo, da
je sprejel za tamošnje okrožje
zastopništvo za list "Ameri-
kanski Slovenec" in za meseč-
nik "Novi Svet" Mr. Joseph
Rakovec iz Greenwooda, ki je
pooblaščen, da sprejema na-
ročnino za imenovana lista, ka-
kor tudi za knjige naše knji-
garne in druge zadeve: Vsem
rojakom ga priporočamo, da
mu gredo na roko in pomagajo
širiti naše liste.

Uprava Amer. Slovenca in
Novega Sveta

Dogodki

med Slovenci v
Ameriki

Dve nesreči

Barberton, O. — Tukaj se
je ponesrečil III. podpredsed-
nik KSKJ. Mr. Joseph Lekšan.
V tovarni kjer je bil zaposlen
so mu namreč padla na ramo
težka železna vrata in ga moč-
no poškodovala. Zdravi se na
svojem domu. — Nesrečno je
padel na cesti sinček rojaka
Mr. Antona Žagarja in sicer
tako, da si je zlomil nogo in se
zdravi v mestni bolnici.

Med avtomobiloma

Cleveland, O. — Ko je 22.
letni Edward Možina z Calcut-
ta Ave. oni večer stopal prelo-
ulice, je prišel med dva avto-
mobila, ki sta ga precej stisni-
la. Do nesreče je prišlo, ko je
neki tretji avto zadel v enega
izmed teh dveh avtomobilov,
med katerima je stal Možina.
V Lakeside bolnišnici, kamor
je bil odpeljan so ugotovili, da
ima Možina zlomljeni obe no-
gi.

Smrt rojaka

Pueblo, Colo. — Nagle smrti
je tukaj umrl dne 10. oktobra
Fritz Roitz v starosti 80 let. V
Ameriki je preživel nad 50 let.
Zapušča brata Johna Roitza in
več sorodnikov. Pokojni je bil
tudi stric Rev. Antona Roitza.
— Pokopan je bil iz cerkve
Marije Pomagaj.

Bolna je

Barberton, O. — Pred krat-
kim je zbolela rojakinja Mr.
Joe Segal in se nahaja pod
zdravniško oskrbo na svojem
domu.

Rojenice

Milwaukee, Wis. — Te dni
so se zglasile vile rojenice pri-
več naših rojakih, katere so
obdarile z lepimi darovi. Po-
družini Mr. in Mrs. F. J. Ko-
pa na West Allisu so prinesle
krepkega dečka. Enako tudi
pri družini Mr. in Mrs. Frank
Sagadin na North 26th St. —
Pri družini John Koren na So.
32nd St. so pa podarile zalo-
deklico.

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

DENARNE POŠILJATVE

odpravljamo po dnevnem kursu
brez dostavljene prejemnikom
brez vsakega odbitka na dom
potom pošte. Včera je bilo na-
še cene:

V. Jugoslavijo:	V Italijo:
Za: Din:	Za: Lit:
\$ 2.55..... 100	\$ 6.50..... 100
\$ 5.00..... 200	\$ 12.25..... 200
\$ 7.20..... 300	\$ 30.00..... 300
\$10.00..... 420	\$ 57.00..... 400
\$11.65..... 500	\$112.50..... 500
\$23.00..... 1000	\$167.50..... 1000

Pri večjih svotah poseben popust
Za izplačila v dolarjih:
Za \$ 5.00 pošljite \$ 5.75
Za \$10.00 pošljite \$10.85
Za \$25.00 pošljite \$26.00

Vsa pisma pošljite na:
JOHN JERICH
1849 West Cermak Road
CHICAGO, ILL.

"TARZAN NEUSTRAŠEN"

(71)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

Nevarno je bilo to početje za Tar-
zana in v vsej nesreči ki ga je doletela
je bil vendar toliko srečen, da ga niso
divjaki opazili, kako je dresl navzdol,
kajti prav gotovo bi ga bili napadli.
Na vso srečo jim je zapovedal da so
pripognili svoja obličja k tlom in tako
ga niso opazili.

Kljub temu je bila za Tarzana ta
neozgodna silna kvarina, ki mu je na mah
prekrizala njegov prvotni načrt. Pri-
dresl je bil še dosti srečno na oder,
toda silna bole

SLOVENEK, ŠVICARSKI DIPLOMAT V ZADNJI INDIJI

Nad eno leto sem preživel v nezmožnih razmerah tujske ležije. V meni je dozorel sklep, da na vsak način in za vsako ceno pobegnem, da si najdem življenje. Vse moje prihranke sem vnovčil v priprave za beg.

Svojega poveljnika sem prošil za 24 urni dopust. Dobil sem ga. Zaradi mojega odličnega vedenja ni sumil ničesar. V Hanoi sem si nabavil in oblekel belu civilno obleko, se gladko obril in si nataknil modre naočnike. V bližnji garaži sem najel avto, ki naj bi me odpeljal do sosednje, 100 km oddaljene province Anam. Kmalu sem z vso brzino drvel po slabo zgrajeni cesti, brez zanimanja za okolico, z vsemi mislimi osredotočen samo na beg in na možnost rešitve.

Ze zvečer sem dosegel mesto na Anam. Na meji med provinca Anam in Ton-king. V hotelu sem se vpisal kot Pierre Moreau, "ingenieur". Prepozno sem se spomnil, da je to nevarno, ker bi vsak žele iz moje govornice mogel spoznati, da nisem Francoz. Zato sem ponovno menjal obleko in se odpeljal s "Pous-pous" vozičkom v kavarno. Sedim že kake pol ure pri hladni pijaci, ko pride voznik, ki me je vozil v kavarno, vihteč v roki nekaj zavojček. "Sir, sir, nič nisem vzel; to sem našel v avtu, ko ste izstopili." To rekel ni izročil zavoj s 1000 pijastri. Sežem v žep in — o groza — ves svoj denar sem bil izgubil!

Kako bi si mogel pomagati v tuji in še na begu?! Ves vesel sem poštenemu Anamitu 100 pijastrov nagrade. Da bi ga videli, kako je ves blažen pričel pokakovati! V letu dni bi s svojim vozičkom komaj toliko mogel zaslužiti.

Drugi dan sem se odpeljal v Anam, — glavno mesto province Anam, ki je že nad 1000 let mestolovca vladarjev.

V hotelu sem se vpisal kot Harry Davidson, tajnik švicarskega poslanstva v Siamu. Bil me je menjal, da bom kot tak najlažje prepotoval Zadnjo Indijo brez listin. Na avtomobil, ki sem si ga bil najel za 7 dni s šoterm vred proti plačilu 400 pijastrov, — sem pritril švicarsko zastavico. O "švicarskem diplomatu", ki se mudi v mestu, se je kmalu zvedelo. Že popoldne me je obiskal šef kabineata francoskega zastopstva in mi znan francosko vljudnostjo dal na razpolago svoje ljudi. V vsemstvu francoskega prefekta sem obiskal mladega, komaj 18 letnega anamskega cesarja Bao-Daya. Poleg velikega razkošja sem si ogledal tudi njegove krasne slone. Razkazali so mi tudi grobnico — veliko palačo, ki so v njej pokopani anamski vladarji iz poslednjega tisočletja. Tu se nam je pridružil še mandarin Doven-Tao, upravnik cesarskega dvora. Povpraševal me je po razmerah v Švici, in jaz sem mu pripovedoval, kolikor sem vedel in znal. Povabil me je, da me obišče na domu v Baselu, kadar pride v Švico.

Mestni poglavar Robin me je povabil na večerjo. Navzoč je bil šef kabineata s soprogo, mandarin, poveljnik mesta in nekaj gospodov diplomatskega zboru. Moral sem biti previden, da nič ne vzbudim sumu. Ko bi bili vsi razšli, šele pozno zvečer smo se odpeljali proti Saigonu, kam mor sem dopotoval ob dveh polnoč. Predstavil sem se guvernerju Witelhausenu, ki mi je dal na razpolago avtomobil, s katerim sem se hitro odpeljal proti glavnemu mestu Kambože.

Bili so že obveščeni o prihodu "diplomata". Povabljen sem bil na dvor kralja Siwowa, ki je priredil tisti večer veliko slavnost z veselico.

Samo 300 km sem še imel do siamske meje, kjer bi bil rešen. Toda hočeš-nočeš, povabilo sem moral sprejeti; saj sem bil "diplomat".

Točno ob 18 sem se odpeljal na dvor. S tesnobnim občutkom sem vstopil v krasno pozlačeno sprejemnico.

Vsa ta ogromna poslopja so sestavljena iz peterih palač, od katerih ima vsaka svoj naziv. N. pr. Dvor sonca, Dvor prestola, Harem in drugo. Vse so pozlačene, luksuzno opremljene in obdane z močnim dvojnimi zidom in s stražami.

Na stopnicah je minister dvora sprejemal mnogoštevilne povablence. Odvedli so me na moje mesto v glavno dvorano, v kateri je na sredi kraljevski prestol, na obeh straneh pa so sedeži za povablence; na vsakem je bilo označeno ime gosta. Šef presbiterja me je po redu predstavil navzočnim udeležencem. Med njimi je bil tudi šef tajne državne policije. Nepriznani občutek me je obšel, ko sem mu bil predstavljen. "Švicarski diplomat" mu očitno ni nič kaj preveč ugajal.

Tedaj je zadonel gong in velika vrata v obliki zlatega sonca in obložena z dragimi kamni so se odprla.

Vstopil je kralj Siwowat, vođeč za roko svojega 8 letnega sinčka. Vsi smo vstali in godba je zaigrala kraljevsko himno. Ogledal sem si kralja. Nosl je modro suknjo in pumparice z rdečimi okraski. Stopil je k vsakemu gostu posebej, mu podal roko in z njim spregovoril nekaj besed. Dejal mi je: "Oh, ste še mladi. Gotovo boste napravili dobro kariero." Povedal sem mu, da je tudi moj oče v diplomatski službi, zdaj poslanik na Kitajskem. Tak je bil moj prvi razgovor s kraljem. Nato je sedel na prestol, njegov dvorni minister pa kar na tla pred njim. Ta je zaploskal z rokami. Na vsaki strani dvorane so se odprla vrata, skozi katera so se v dvorano vsule krasne, pol gole plesalke in pričele plesati obredni ples. Spremljala jih je nevidna godba s čudno razburljivimi in pritaženimi melodijami.

Med gosti so krožili služabniki z zlatimi pladnji na rokah in ponujali fina jedila, šampanjec in cigarete.

Slavnost je trajala do desete ure zvečer. Ob zaključku je kralj pri izhodu stojič podal vsakemu odhajajočemu gostu roko.

Odpeljal sem se v hotel in se pripravil za pot. Po kratkem počitku sem na vse zgodaj sedel v avto in oddrvel proti siamski meji.

Ko sem bil 15 km pred mejo, sem poslal šoferja nazaj, name raval sem peš prekoračiti mejo.

Nisem vedel, da so si že tedaj policijske postaje izmenjavale brzogajna poročila z osebnim popisom legionarja.

Ker sem nameraval prekoračiti mejo ponoči, sem si že podnevi ogledal teren, ki se mi je zdel za prehod najpripravnější. Meja je šla tam skozi pragozd, ki je bil nevaren radi slonov, tigrov in kač. Tam, kjer je bil prehod, se najlažji, je tekla mala reka. Na mestu pa, kjer je pot sekala mejo, je stala graničarska postaja.

Ko tako ogledujem teren in študiram zemljepisno karto, se mi približa neopaženo neznan, civilno oblečen mož in me vpraša, čemu se mudim na meji. Imel sem toliko prisotnosti, da sem se mu prepričevalno zlagal, da sem inženir iz Švice; vlada me je poslala na to mesto s projektom za novo železnico; imam nalogo, da si ogledam kraj. Hvala Bogu! Verjel mi je in odšel. Jaz pa sem se vrnil v Lisophon. (H. R.)

"SIRITE AMER. SLOVENCA"

VODITELJI AMERIŠKIH NAZIJE V

Štiri vodilne osebnosti organizacije Nemško-ameriškega Bunda, ki ima nazijske tendence. Drugi od leve je Fritz Kuhn, vrhovni načelnik organizacije.

KAJ SE SLIŠI PO SVETU?

PUŠČAVA SE ŠIRI

Vlada Južnoafriške unije je sestavila posebno komisijo, ki naj bi proučevala podnebne prilike ob mejah puščave Kalahari in pripravila čim prej predloge, kako bi se nadaljnje širjenje te puščave zajelo. Nekako l. 1920. so opazili, da se peščene sipine te puščave širijo preko njenih mej. Pesek je pokril že obsežna stepna ozemlja in je prodrl celo že do gozdov, kjer rastlinstvo propada. Obenem so meteorologi v teh krajih opazili stalno spreminjanje podnebja. Podnebje postaja čedalje bolj suho, padavine so čedalje manjše. Doslej so poskušali puščavo v njenem prodiranju ustaviti na ta način, da so ob njenih roboh kopali globoke jarkove in postavljali nasade. Toda ti ukrepi so se izkazali za nezadostne. Pesek je jarkove n. pr. v razmeroma kratkem času spet zasul. Vladi in prebivalstvu dela to velike skrbi in boj proti puščavi Kalahari se bo začel gotovo v najbližji meri, čim bodo dognali, kakšni učinkoviti ukrepi so prav za prav na razpolago.

ALI BOŠ UBOGLJIV NAZI, ALI IZGUBIŠ PLAČO

Berlin, Nemčija. — Katoliški pastirji v Prusiji in v Poljski morajo biti ali brezposelno v dani nazijski, ali pa se jim bo ukinila plača, ki jo dobivajo od države v teh dveh provincah. Tako je zadnje sredo odredil nazijski minister za cerkvene zadeve, Hans Kerrl, in dal uvesti temeljito in iskavo o vseh duhovnikih in pastirjih, ako kateri ne "krši zakonov in odredb države".

GOSTOTA PREBIVALSTVA

Po neki statistiki, ki je nedavno izšla, je Brazilija tista država, ki je najbolj redko naseljena. Tam živi namreč samo povprečno 5 ljudi na štirjaškem kilometru. Na Japonskem živi n. pr. 181 ljudi na štirjaškem kilometru. In vendar presega Evropa tudi to številko. V izredno gosto naseljeni Belgiji živi na štirjaškem kilometru 273 ljudi, na Holandskem 250. Za Nemčijo je gostotno število 143,6, za Italijo 137,7. Razmeroma redko naseljene so Zedinjene države, kjer štejejo na štirjaški kilometer 15 oseb. V Sovjetski Rusiji pa živi celo samo 8 oseb na štirjaškem kilometru. Povpreček za vso zemljo znaša 16. Polovica vseh ljudi živi v Aziji, približno četrtina v Evropi in osmina v Ameriki.

VPRAŠANJE ŠPANSKEGA KRALJA

Ker je umrl bivši španski prestolonaslednik grof Cavadogno, so ostali samo štirje tekmeči za na španski prestol. Prince Ksaverij Bourbonso-Parmski je inozemec in ga v Španiji malo poznajo. Isto ve-

lja o avstrijskem nadvojvodu Karlu Ferdinandu, ki je pa vendarle že potegnil svoj dobiček iz kandidature. Njega so namreč na Dunaju že zaprili, ko je Hitler zasedel Avstrijo, pa so ga morali izpustiti na željo Francove vlade. Največ upanja bi imel Don Juan, mlajši sin bivšega španskega kralja, pa mu Nemci in Italijani prav nič ne zaupajo, ker je bil v Angliji vzgojen in je videti preveč liberalen. Ostané toraj le še to, da bi bivši španski kralj Alfonz XIII. postal še enkrat kralj Španije. Koga bodo torej smeli pozdravljati o stanki španskega naroda kot svojega kralja, kadar bo čas za to?

PRVI ZRAČNI NAPADI

Ljudje običajno menijo, da so zračni napadi, namreč metanje bomb iz zračnih vozil, izum svetovne vojne. Toda že l. 1849. so Avstrijci pri obleganju Benetk prenašali z baloni bombe in jih spuščali na mesto. Uspeh je bil menda zelo majhen. L. 1882. je nemški inženjer George Rodeck zgradil zračne torpede z električnim in vzmetnim pogonom. Te torpede naj bi spuščali iz balona na sovražnikove objekte.

PRIDNE MRAVLJE

V bližini Stanleyvillea v Belgijskem Kongu so napravili belgijski zoologi poskus, da doženejo, kako hitro opravljajo stepne mravlje svoje delo kot "zdravstvena policija" Afrike. Položili so trupla štirih antilop v bližino velikih mravljišč in pazili na to, da se tem truplom ni približala nobena druga žival. Že po 24 urah ni bilo na truplih niti sledu mesa več. Mravlje so svoje delo opravile v eni sami noči.

VLAK IZTIRJEN

Chicago, Ill. — V bližini mesta McHenry je v nedeljo zvečer skočil s tira vlak, ki je vozil iz Williams Bay, Wis., proti Chicagi in na katerem so bili po večini nedeljski izletniki.

Jacob Gerend Furniture Co.

Priporočamo naš pogrebni zavod. Dobite nas podnevi in ponoči. Imamo tudi vsakovrstno pohištvo po zmernih cenah.

704-706 North 8th Street, Sheboygan, Wis.
Telefon: 85 — Res. 4080-W

ZA OBNOVITEV VAŠE ZAVAROVALNINE

proti ognju, tornadu in avto nezgode, kakor tudi, kadar potrebujete notarska dela, pokličite me po telefonu: KENMORE 2473-R ali se pa zglaste pri:

JOHN PRISEL

15908 Parkgrove Avenue
CLEVELAND OHIO

ZASTOPNIK "AMERIKANSKEGA SLOVENCA" IN
PRODAJALEC HIS.

PROFESOR MATIKA

V prejšnjih pismih sm vam povedu gosput vrednik prav vse razne reči, kako me je sreča lo-

vila o k r o g vseh vogalov, pa mi je tudi vsak pot ušla. Zdej nej vam povem pa še tu, da sm jest prafesar "Matika" ne j ke j več kakor sm

biv. Zdej sm pršu do službe, kaj, koršni so rekl v starm kraj cesarska služba. Tukej v Vamerik pa ji pravmo tej službi Dobelju-pie. S to službo sm jest prav cufriden, al kokr rečemo tukej setisfajt. Ne dejlam glih s peresem, ampek so m dal lopato, de je na ram okrog nosm, pa de se na njo naslonim, kedar ratam truden pr nej stat. Povedav bom an slučaj, k se m je dogodu malo pred lejber dnevam.

Gospot bas so nam djaj zjutraj, dons le fejst popučajte v Linken park, ker pršu bo v Čekago v goste en slavn grški umetnik, k ima voskrbi na Grškem v Atenah slavn grški muzej. Rejs sm ubogal in šli na dejlu v Linken park. Vab enih dvejah popoldne pa pride an velik črn vatamabil in zraven an policman. Jest kot Dobelju-pie vorker sm se naslonu na mujo lapato in sm malu počivav, kokr je tu moja navada od dveh do stehet. K taku počivam pa naš navad na našem delu, že pride ta grški umetnik v majo bližino in me vagedava od vseh strani, potem je pa začev poprašvat policmana, kedarj so ta kip postavil v park. Je djav: "Aj no si never so gud monument like dis von. It iz džest like elajv." Policman se je držav na smeh. Umetnik je pa še hodu okrog mene in me od vseh strani fotografirov, od spred in od strani in odzad. Nato me je še hvalu, da tako živga spomenika še ni vidu v noben dežel. Poznav me pa ni, da sm jest živa oseba. Okrog mene je hodu še nekaj časa in nekaj čekkov, najbrž me je popisov. Vse bi se blu lepu isteklu, ko bi na moj vrat se ne vsev an komar, ki me je začev pikat. Komarje pa jest sovražm, pa sem tlesknu z roko po vrat, de ja kar počlu, zraven m je pa lopata z rok padla na tla. In ta grški umetnik je pa kar za zijav in začudn pogledav policmana, k ga je spremiljav. "Mon Djo, iz dis monument elajv?" — "Jes," je djav policman, "hi iz dobelju-pie-

vorker." Drug dan je blu v cajtengah, de je grški umetnik snemal slike v Linken park ter de je slikal tud dobelju-pie vorkerja, o katerem je mislu, de je kot spomenik v parku, a ta dobelju-pie vorker je pa počivav na svoji lopati. To veste sm biv jest. Če boste torej gosput vrednik kdaj potval po Grškem in bote v kakm muzejm našli posnetek moje podobe in postave, tedaj vejдите na kak način sm pršu v muzeje.

Sevejde smo pa dobil vsi dobelju-pie vorkerji potem malo ukora, de nej nikar tako dolgo na lopatah ne slonimo, de okrog nas lahko kakšni umetniki kar po dveh ure hodijo, nas vagedujejo in slikajo misleč, da smo spomeniki iz kamna. Zato moramo zdej vsaj vsako uro po ene petkrat lopato prestavt z enga kraja v drugga, de ledje vidjo, de smo ževi.

Drgač se nam pa v tej cesarsk služb prov dober godi. De b le Buh dav, de b tu še kej dovgu gveralu. Taku se nam še nej nekol dobr godilu kokr zdej v cesarsk služb, vsaj men ne vašmu

Profesarju Matiki.

Protiverski tisk je strup za vsako hišo. Ta strup uničuje blagoslov v družinah, včasih hitreje, včasih pozneje.

KUPITE BRZO "NARODNI ADRESAR" PO ZNIŽANI CENI

Preostalo mi je nekoliko stotin iztisov "Narodnega Adresarja", ki ga je s tolikim trudom sestavil moj pokojni soprog Ivan Mladinec.

Do zdej je bila cena \$3.75, da pa čim preje razprodam ostale knjige, odločila sem se znižati ceno na \$2.00.

Pohitite z naročilom, dokler je še kaj knjig, in pošljite denar na:

Mrs. Anna Mladinec, 2331 29th St., Astoria, L. I., N. Y.

23 LET IZKUŠNJE
Pregleduje oči in predpisuje očala
DR. JOHN J. SMETANA
OPTOMETRIST
1801 So. Ashland Avenue
Tel. Canal 0523
Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

KLOBASE

Kakor vsako leto prej, prodajam tudi letos

izvrstne domače klobase

MESENE IN KRVAVE

V zalogi imam vedno tudi

sveže meso vseh vrst

KAKOR GOVEDINO, SVINJINO IN

OČIŠČENO KURETINO.

Naši odjemalci vljudno in zadovoljivo postreže-

ni. — Se priporočam.

Martin Senica

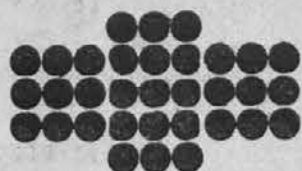
LASTNIK

2059 W. 23rd STREET -:- CHICAGO, ILL.

Tel. CANal 8172

Tovarna novega človeka

POSLOVENIL LEOPOLD STANEK

"Seveda pridem!" je rekla Tamara in božala Borja mehke, lahko valovite lase. Da je bila skupaj z njegovimi otroki, jo je še bolj bolelo, kakor če je stala njemu nasproti. In zopet to čudno čustvo! Vse, kar ga je obdajalo, je napolnjevalo njeno čud z ogrevajočo ljubeznijo in hkratu z razjedajočo bridkostjo. Zakaj ni smela imeti teh otrok? Zakaj ni smelo biti njeno, po čemer je tako zelo hrepenela... njeno in njegovo?

Tedaj jo je splasil Borja iz razmišljanja.

"Teta," je dejal, "popravi mi, prosim, mojo jadnico! Mati nima časa, ker ves dan šiva, oče pa je vedno na univerzi!"

Prinesel ji je lesen čolnček s sivim jadrom, šivanko in vretenec s sukanecem. Tamara je začela šivati; rada bi vedno tako sedela in nikdar ne vstala in šla stran! Vse svoje življenje bi rada poslušala čelbanje tega malega dečka in se igrala z njegovimi igračkami, ne mislila na temo, tesnobo, težo, ki ji je tlačila življenje. V prisotnosti tega otroka je bilo vse tako naravno, tako jasno, tako svobodno; njegove oči so bile globoke in svetle kot nebo, njegove želje tako iskrene, tako čiste... če pa so jo te oči pogledale, potem ji je bilo, kakor bi jo tlačila ogromna krivda, krivda pred tem otrokom, ker je ljubila njegovega očeta, ker ni mogla iztrgati te ljubezni iz svojega srca. Ko je poslušala besede, ki so vrele iz njegovih malih, rdečih ustec, si je sveto obljubila: nikdar ti ne bom prizadela žalosti, ti moje preljubo dete! Če bi morala sama pri tem poginuti, nikdar ne smejo tvoje zveste očke gledati name niti z najmanjšim očitkom!

Tedaj je stopila med vrata Ana Ivanovna, držeč v rokah samovar, iz katerega se je kadilo; prijazno se je smehljala in povabila Tamara na čaj. Nalila je skodelico do vrha, namazala kruhek z marmelado in postavila pred njo sladkornico. Pri tem je nepremično gledala Tamara z istim iskrenim pogledom kot Sonja in Borja; vpraševala je po najnavadnejših stvareh z mehko in nežnostjo kot nekdo, ki vse preveč razume, da bi mogel komu napraviti gorje. Tako kot njenemu otroku, je hotela Tamara povedati zdaj tudi njej, da ji srce nikdar ne bo dopustilo, da bi ji prizadela trpljenje, ji prinesla nesrečo.

Tiho sta pila otroka in obe ženi. Naposled je Ana Ivanovna pretrgala molk. Z izrazom lahke žalosti je gledala na mala otroka in razmišljajoč dejala:

"Kako škoda, da je moja mati mrtva! Kako bi se veselila najinih otrok!"

"Kdaj pa vam je mati prav za prav umrla?" je vprašala Tamara sočutno.

"Takrat mi je bilo šele petnajst let; moj oče je umrl nekoliko prej... Moja mati je imela jako težko življenje. Sploh je bila moja detinska doba zelo žalostna! Oče je bil redko doma, če pa je kdaj prišel, je bil surov z nami otroki in z mojo materjo. Veliko je pil in zaigral ves svoj denar. Tako ni mogla moja mati nič storiti za mojo izobrazbo. Dovršila sem samo dva razreda osnovne šole. Morala sem pomagati materi, da sva s pranjem služili denar. Moj oče je živel izprieno življenje,

toda moja mati ni nikdar prenehala upati, da ga bo vendar še privedla na pravo pot. Dejala je:

Ali poznaš besedo apostola Pavla? 'Ljubezen je potrpljiva, je dobrotljiva; ljubezen vse opraviči, vse upa, vse prenaša. Ljubezen nikoli ne mine...'

Čim grozoviteje je ravnal oče z mojo materjo, tem večja je bila njena ljubezen; in mene je vedno opominjala:

'Vedno moraš ljubiti svojega očeta, kakršen tudi je. Razen naju dveh nima nikogar, ki bi ga mogel ljubiti. Nikomur ne stori dobrega. Vsak človek je dobil svoj križ in nositi ga mora. Najin križ je, da privedeva očeta nazaj na pravo pot, ker hodi krivo pot, morda pot zločina!'

Pa niti najine žrtve niti najina ljubezen ga niso rešile. Pogrezal se je vedno globlje in globlje. Nekoč je bil neki blagajnik ubit in oropan v kraju, v katerem je ravnal takrat služil moj oče kot vojak. Osuili so mojega očeta; prišel je pred vojno sodišče, ki ga je spoznalo za krivega, in še istega dne je bil usmrčen. To je na mojo mater grozno vplivalo. Obolela je za vnetjem možgan in nekaj tednov pozneje je umrla.

Bila sem sama. Še bolj kot materina smrt me je pretresel grozni konec mojega očeta in v meni se je kmalu utrčila misel, da sem dolžna očistiti zločin svojega očeta. Hotela sem izprati z njegove duše greh, ki ga je zakrivil, in sklenila sem, da postanem bolniška strežnica. Toda bilo mi je šele petnajst let; poleg tega sem bila šibka in slabega zdravja. Povsod so mi odgovorili, da sem še premlada, da bi obiskovala pripravljalni tečaj za bolniško strežbo. Tedaj mi je prišel na pomoč sluščaj; privedel me je k voditelju enega izmed teh tečajev, k staremu možu z jasnimi, dobrodušnimi očmi, ki so videle že mnogo žalosti in trpljenja. Povedala sem mu vse. Ne da bi me bil prekinil, me je potrpežljivo poslušal, potem pa je dejal:

'Sprejemem te, ker vidim, da je to tvoja pot!'

Pomagal mi je vprav očetovsko, in četi nilem imela nobenega predznanja, sem se zaradi svoje pridnosti in vneme v enem letu tako izvežbala, da so me lahko poslali v bolnico na bojišče. Delala sem, da sem od utrujenosti omedlevala, nisem se bala nobene nevarnosti, nasprotno, iskala sem jo, kjer sem le mogla; ali vedno se mi je hotelo dozdevati, da je vse to premalo in ne more zadoščati, da bi odkupila dušo svojega očeta od težke krivde. Da bi mogla storiti še več, sem naprosila višjega zdravnika, naj bi mi zaupal najtežje primere, in najbolj srečna sem bila, če sem mogla s čisto vestjo reči, da se mora bolnik za svoje okrevanje zahvaliti izključno le moji negi.

No, in eden izmed teh težko bolnih je bil Vitalij. Vzljubila sem ga v prvi minuti, ko sem ga videla. Dolgo je ležal nezavesten in neprestano klical vaše ime. Bilo mi je zato od vsega početka jasno, da pripada njegovo srce neki drugi. In ta razlika! On generalov sin, jaz hčerka preprostega vojaka! Imam le dva razreda osnovne šole, on pa je univerzitetni profesor! Kako bi mogla le misliti na to, da me bo sploh opazil.

ALI BO RES?

Čez 50 let bo življenje lepše in prijetnejše, pravi angleški pisatelj Wels. Ljudje si bodo po mnogih izkušnjah postali manj nevoščljivi, bolj odkriti in prijazni. Družina bo središče vsega življenja. Da bodo ljudje gojili boljše čustva, bo vidno že na njihovi obleki, pohištvi in domovih. Danes živimo v svetu zidovja in zaprek. Pa svet tudi nima drugih gradbenih snovi kakor kamen in opeko, železo in jeklo, in za obleko uporabljamo le volno, bombaž in lan, svilo in usnje. Moderna tehnika je odkrila že stotine boljših trdnj-

ših snovi — steklo celulozo in druge — iz katerih bomo napravljali udobnejše domove, preprostejšo obleko. Da Henry Ford, znani avtomobilski kralj celo trdi, da bo kmalu začel izdelovati avtomobile iz nekega korenja. Tako bo življenje v 50 letih srečnejše, prostejše, širše in bolj zdravo. — Prav, če se mož ni motil pri ljudeh.

Pri vedeževalki. — "Zdaj vam bom začela pripovedovati o vaši preteklosti..."

"Prosim prej še besedico: Ali nihče ne prisluškuje?"

SIRITE AMER. SLOVENCA

Pisano polje

J. M. Trank

Sličice.

Ni nobenega dvoma, da so le Slovani rešili l. 1918 druge velesile pred nemško zmago. Ko je bila prebita solunska fronta, so se pojavili v Nemčiji notranji nemiri, ki so zlomili tudi zapadno fronto. Zdaj so velesile te edine zmagovalce predale Hitlerju. Ne bo dolgo, pa pridejo same na vrsto. Ni le podlost v tem, tudi zaslepljenost. Že v Parizu sem videl, kako so "zmagovalci" potiskali prave zmagovalce v kot. Kako pravi pregovor? "Ti mene do praga, tvoj sin tebe čez prag".

Silno je veselje, da se je ohranil mir. Prav, da se je, ampak ohranil bi se bil lahko drugače, ker ta mir je le "mir", le začasen mir. Za to bo poskrbel Hitler. Vsaj sedanji mir so morali plačati Čehi s smrtjo, in bodo zanj plačali vsi Slovani s smrtjo. Tudi sami so krivi nad lastno smrtjo, ker so zamudili priliko za življenje, ampak drugi se za to smrt, za slovansko smrt ne zmenijo. Gre po reku: "Mors tua, vita mea — ti umri, da jaz živim", pa ne traja dolgo tako življenje. Veselje, ko je smrt, je kratko, ker podlo in hinavsko in grdo. Najprej bodo to spoznali najbolj podli, in to so Poljaki.

Ali že prihaja spoznanje? Že te dni vidim, da Angleži in Francozi uvidevajo, da je konec njih vpliva v območju Donave, in to območje sega prav do Črnega morja in še dalje. Tu je zdaj le en vpliv — Hitler. Morda jim "milostno" dovoli še malo vpliva? Tudi zvit je Hitler, in lahko malo vpliva dovoli, ponudi kako drobčino. Vsaj vest se glasi, da hodijo Francozi in Angleži že zdaj z žakljem in ponujajo po Donavi — posojila, ki pomenijo vpliv in posnemanje smetane. Hitlerja in Nemcev pač ne poznajo. Morda doživijo, kar so doživeli Amerikanci, ko so posodili Avstriji, da bi se popravila streha na hiši. Hitler je pobasal vso Avstrijo, Amerikancem je pa pokazal figo. Mesto da bi bili Hitlerju zapretili in podprli Čeha in Slovana, so šli Hitlerju roko poljubovat, ne bo dolgo, pa bodo dobili z nemško škornjo v.. in še žaklje bodo jim Nemci izpraznili. Nemci so v sreči naduti, ampak tudi zviti ptici so.

Hudič — romar? Pravijo, da zlomek v sili muhe žre, ampak zdaj v ti krizi, se zdi, če je vest resnična, dela še vse kaj drugega — roma, moli! Brez špasa. Amerikanski dopisnik, Donald Day, poroča v The Chicago Tribune iz Ridge: "While christian churches throughout the world were offering prayers for peace, the few churches remaining open in Moscow are thronged daily with persons who are praying for war. That was the statement of a diplomat who arrived here today from Moscow". Stvar je ta-le: Sedanji "ruski" revolucionarji, ki sami nikamor nekaj ne morejo, upa-

jo na svetovno revolucijo, in ta bi prišla, menijo, ko bi prišlo do vojske, in tako so šli romat, molit za — vojsko. Upanja na svetovno revolucijo ateistom ne moremo zameriti, ampak da bi ateisti, ki se de-rejo že skozi 20 let, da je religija, toraj v prvi vrsti molitev, strup za ljudi, zdaj sami šli zavijati oči v cerkve, to pa že od sile. Nikogar ne smemo smešiti, ako moli, ampak nezaslišane bi bilo, če odkar svet stoji, ako bi se ateisti drnali v cerkve in molili, dasi bi bilo le za vojsko in svetovno revolucijo. To bi izgledalo, kakor bi hudič prijel za romatsko palico.

Tudi Anton Jurca presoja na dolgo in široko češko krizo, ki je slovanska kriza, in ni demokratična. Prepozno, pravim tudi tukaj. Ako šokne Hitlerja pod nos, da laže, ko je trdil, da so Nemci stoprocentno za njega, in pokazuje na socialiste in komuniste, ima morda prav. Poprašuje pa: "Kje je devet milijonov socialistov in pet milijonov komunistov?" Saj res, kje so? Morda upa na te milijone, da bodo Hitlerju pokazali, kje poper raste. Ako upa, naj upa. Jaz bi trdil le to-le, ker Nemce poznam, tudi namške socialiste in komuniste: Dokler bo Hitler za Germanijo pridobival kos za kosom, in morda pridobil ves slovanski vzhod in še več prav tja do Bagdada, bodo ti milijoni socialistov in komunistov držali pest v žepih, pa se bodo le veselili, da Germanija tako napreduje, ker z razširjenjem nemštva pridobijo vsi Nemci, toraj tudi socialisti in komunisti, dočim izgubijo Slovani svoj dom, ko nazivamo teptajo demokracijo. Nemški socialisti se ne bodo tepli za tako demokracijo, ako jim je toplo v nemškem domu, ki se bo, kakor prav oni upajo, raztegnil na ves svet. Zdaj Hitler pošlje tega in onega v taborniške, ako kaj ropota, ako Hitler zmaguje, bodo vsi za njega, in jaz slutim, da je že danes od teh milijonov le kakor peščica, ki potači solzo za po-teptano demokracijo. Poznamo se.

Sirite in priporočajte "Amerikanski Slovenec"!

POSLSUŠAJTE
PALANDECH'S TRAVEL BUREAU
Folklore Radio Program

Every Sunday from 1 to 2 P. M.
Station WWAE — 1200 kilocycles

NASLOVI

diplomatskih predstavništva
Jugoslavije v Ameriki

Poslanstvo Jugoslavije
Legation of Yugoslavia
1560 — 16th Street
Washington, D. C.

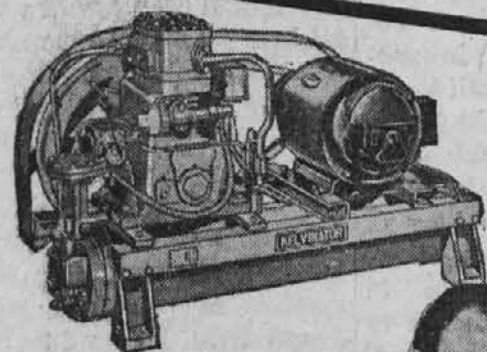
Jugoslavanski Konzulat
Consulate General of Yugoslavia
745 Fifth Avenue
New York, N. Y.

Consulate General of Yugoslavia
840 N. Michigan Ave.
(6th floor)
Chicago, Ill.

Poslužite se naše popolne trgovske refrigeracijske postrežbe

Mesarji... Peki... Cvetličarji... Restavranti
...Gostilne... Groceristi... Krznarji...
Delikatesne... in druge trgovine...

Naši refrigeracijski inženirji vam bodo z veseljem pomagali, izdelati načrt za vašo električno hladilnico, inštalacijo zmrzovalnih ali mrzlih shramb. Nobenih stroškov ali obveznosti ni za to postrežbo.

MALO NAPLAČILO

Vprašajte o našem
načrtu za 24 mesečno
plačevanje.

Samo pokličite RANDolph
1200, Local 143, za to PO-
POLNO električno refrige-
racijsko postrežbo.

COMMONWEALTH EDISON COMPANY

78 West Adams Street — RANDolph 1200, Local 143

ŽIVI IZ VIRI

je krasna knjiga, ki govori o trdnem rodu Brjanov. Zanimiva povest, ki more vsakega zanimati. Spisal jo je znani slovenski pisatelj IVAN MATIČIČ, ki je spisal knjigo "Na krvavih poljanah".

Knjiga vsebuje 411 strani, tiskana na finem knjižnem papirju, platnice klasično moderno opremljene, vezana v platno.

KNJIGA STANE S POŠTNO

\$2.00

Naroča se od:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road

Chicago, Illinois

Tiskarna
Amerikanski
Slovenec

1849 West Cermak Road,
CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.
Poskusite in prepričajte se!

Učite se angleščine
iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: \$2.00

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois